

Midnattsropet

Nr 1 • 1977 • årg. 17 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

Det kristna dopet symboliserar en begravnings- och befrielseakt. Den gamla människan dör med Kristus för att uppstå i ett nytt väsende och för att tjäna i ett nytt sammanhang Kristi församling. Dopet är också en lydnadshandling och förutsätter att den som döps äger en personlig tro. Bilden från Malmköpingskonferensen.

SÅ UPPKOM BARNDOPET

En artikelserie om det kristna dopets utveckling av Amos Dahlberg. I den första artikeln skildras hur de psykologiska och teologiska förutsättningarna för barndopet på ett tidigt stadium trängde in i församlingarna. Den känsliga frågan ställdes: "Var det odöpta barnet dömt till evig pina?"

I detta nummer:

**Dags att
bli människa**

**Kontakt
landet runt**

**Göteborgs
rapport**

**John Ronnås
Sveriges Radio
och Maranata**

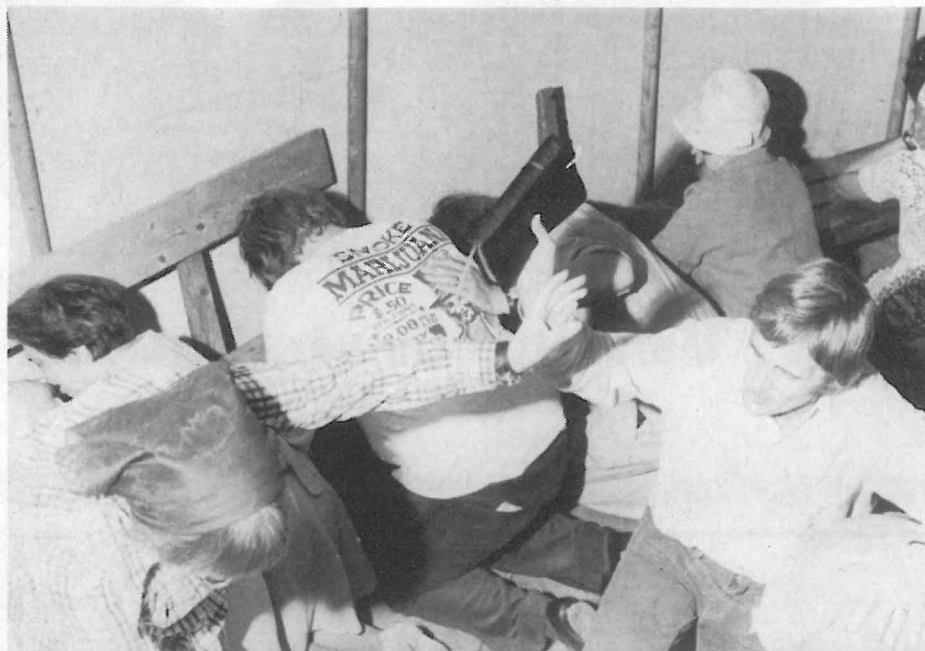

**Strövtåg bland
kristna i Israel**

Ledare

Välkommen till en ny årgång med Midnattsropet

At alla dem som tog emot honom (Jesus) gav han makt att bli Guds barn.

Dags att bli människa – evighetsmänniska

”Vad är det egentligen för njutning att sitta där och ropa halleluja? Vad är det för njutning att vara frälst? Så frågade faktiskt den unge grabben i Nyköping, och jag försökte förklara att det inte är fråga om njutning och nöje — det gäller kamp, det gäller att ha någonting att leva för, en livsviktig uppgift att fylla. Tyvärr måste vi bryta av samtalet just där, men jag hann i alla fall se att ett nytt intresse plötsligt tändes hos honom. Frälsning var alltså inte ett annat sätt att fylla tiden, ett annat slags njutning, ett annat och sämre nöje en lördagskväll... Fanns det alltså ett helt annat sätt att se på livet? Det började tydligt låta intressant...

Så är det. När vi vittnar om Jesus, gör vi det inte för att erbjuda dig ett annat sätt att ha kul på. Inte heller vill vi få dig att ha tråkigt i stället för kul, bara för att det på något sätt skulle vara ”finare”, mer fromt eller dylikt. Här är det fråga om att börja fungera som en människa är avsedd att fungera! Det är definitivt inget nöje alla gånger att följa Jesus, men det är rörelse, det är kamp, det är LIV! Det är omkring Jesus det *händer* någonting!

Jag kom från Gamla Bro, som sjöd av liv i överflöd (ibland nästan t. o. m. i över-

skott) och till en ofrälst människas hem. På ett sätt var det nästan kusligt, som att komma från liv till död. Det var ett välmående svenskt tjänstemannahem, en villa i stockholmsförort med färg-TV, barn och hund, allt vad detta livet kan bjuda på, och ändå kände jag fattigdomen grina emot mig. Mannen var just hemkommen från jobbet, frun likaså, trötta, liksom tömda på allt liv. Kvällen var bara en andhämtningspaus före nästa arbetsdag, livet bara till för att uppfostra nästa generation till ett lika tomt liv.

Tomheten skriande

Ändå är tomheten ännu mer skriande på andra håll. Jag har sett ungdomar stå och hänga i gathörnen och unga, äldre och medelålders sitta på Stockholms Central sent på natten, med tom blick, nästan ihjälfrusna av ensamheten, sitta för att slå ihjäl tiden...

Kan en människa undgå att se den här skillnaden, skillnaden mellan liv och död, och att undra vad den beror på? Varför pulserar, sjuder och vibrerar t. ex. detta Gamla Bro av aktivitet, liv och gemensam kamp? Vad är det för ”idé” som har dragit samman människorna? Vad är det för ”självuggestion” som kan ge dem en sådan kraft? Vem är denne Jesus som allt

tycks kretsa kring? Frågan är om Han kan vara så död som denna tidsålders visa och kloka påstår? Titta själv, människa, sök, pröva, och dra dina egna slutsatser!

Om Kristus inte har uppstått, då är vi som tror på Honom de ynkeligaste, mest bedragna och ”mest ömkansvärda av alla människor”, men det kan jag försäkra att vi inte är! HAN LEVER! ”Jag har kommit för att de skall ha liv och ha över nog” (Joh. 10:10).

Vad är då vår uppgift? Vad är det vi lever och kämpar för? Att uppväcka döda! Att leda människor från död till liv! Något större går helt enkelt inte att tänka sig. Tänk när en av dessa håglösa, missnöjda, livströtta ungdomar med död blick och kallt hjärta plötsligt börjar LEVA, börjar jubla, skratta, tacka Gud, tjäna och fungera! Halleluja! Det kan ske med dig också — och sedan genom dig med andra i *din* omgivning! Det moderna samhället, den s. k. vetenskapen, utvecklingsläran

och effektivitetstänkandet har gjort människorna till djur, muskelmaskiner och kapital. Nu får vi i Jesu Kristi kraft göra MÄNNISKOR av dem igen, Gud Fadern till pris och ära! Det är dags att börja leva! Det är dags att bli människa, Jesusmänniska, Gudsmänniska, Evighetsmänniska!

”Och där ni går fram skall ni predika och säga: ’Himmelriket är nära’. Bota sjuka, uppväck döda, gör spetälska rena, driv ut onda andar! Ni har fått för intet, så ge också för intet” (Matt. 10:7–8).

Det finns någonting som binder dig i döden. Det finns en makt som inte släpper dig frivilligt. Det finns någonting som står hindrande i vägen mellan dig och Gud, mellan dig och livet. Det finns en djävul. Det finns SYND. Men det finns också ett *evangelium*, ett glatt budskap: Jesus tog din synd på Golgata kors. Han har övervunnit djävulen. Du kan bli FRÄLST från synden, frälst från meningslösheten, frälst från sjukdomen, döden och helvetet! Du kan börja leva, börja fungera, i kontakt med den levande Guden!

”Nu har livet mål och mening. Evigt Gud jag tjäna vill.

Allt åt Honom överlämna och bli vad Han har ämnat mig till.”

”*Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa fram för dig!*” (Ef. 5:14).

Av Mats Jansson

Kontakt över hela landet

HALMSTAD Lyktan

*"Första kristna bokcaféet
i Halland". Öppnade 1.12.76*

Bankgatan 6
Halmstad

Det är positivt att vi får ut mer andliga skrifter än skivor och kassetter säger Kurt Rudgard som håller i LYKTAN.

ÖREBRO

Se sid. 18

MYRHULT

Familjerna W Eriksén o P Blom samt
Gustaf Larsson
Adress: Myrhult
540 45 ÄLGARÅS
Tel: 0506/430 25

STORÅ

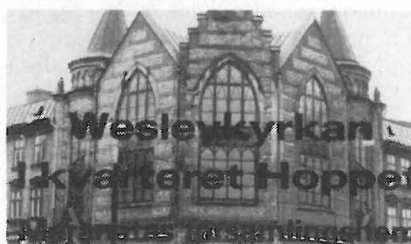
Familjerna M Emanuelsson o B Fredriksson
Adress: Box 235
710 51 STORÅ 2
Tel: 0581/403 83

Fam Östen Dahlberg
Box 228
710 51 STORÅ
Tel: 0581/403 77

LIDKÖPING Klara Toner

Skaragatan 10
Tel: 0510/282 17
Storfamiljen K G Rognstad
Esplanaden 16
513 00 LIDKÖPING
Tel: 0510/605 06
Telesvarare 29610

GÖTEBORG

Wesleykyrkan
Karl Johansgatan 36
414 55 Göteborg
Tel: 031/12 71 09

NORSJÖ

Bokcafeet
Åkargatan 1
930 60 NORSJÖ
Tel: 0918/109 49
Fam Amos o Sandy Dahlberg
Tel: 0918/103 49

STOCKHOLM Gamla Bro

- Klara Toner
- Broshopen
- Servering
- Pilgrimshem

Gamla Brogatan 27
101 24 Stockholm
Tel: 08/23 52 30

NYKÖPING

Blommenhof

611 00 NYKÖPING
Tel: 0155/883 53
Fam Arne och Britta Imsen

LINKÖPING Stocksätter

Adress: Stocksätter
585 09 LINKÖPING
Tel: 013/771 27
Fam H Brynte.

Kampanjåret 1977 har startat

Det år som ligger framför tycks bli ett kampanj- och konferensår utan motstycke. Den förste som låtit tala om sig är den möteskampanj som under några januardagar gick av stapeln i Göteborg. Enligt uppgifter i den förhandsreklam, som burits ut genom tidningar och foldrar står 54 församlingar med 15 000 medlemmar som inbjudare. Skaran förstärks av ytterligare krafter i närliggande regioner, och kampanjledare var det internationellt verkssamma Billy Graham-teamet från USA. Under fem möten samlades totalt 60 000 mötesdeltagare som i kollekt gav omkring 353 000 kronor till västkustoffensiven.

En tusenhövdad sångarskara i vitt med en hundramannaorkester gjorde ett imponerande intryck. Till teamet hör en ung dam som utvecklats till världsstjärna som gospelartist. Det kan inte på något sätt anses som någon sensation att en kampanj med resurser av dessa dimensioner fyllde landets största inomhusarena under fem möteskvällar. I mer än ett års tid har denna kampanj förberetts, med en intensifiering sista månaden med rådgivningskurser i olika kyrkor och hembesök i 250 000 hushåll i Göteborg och Mölndal med personlig inbjudan till kampanjen. En väldig reklamdrive med skyltar på bussar, spårvagnar och stolpar, förutom påkostade annonser i ortspressen lämnade ingen göteborgare i okunnighet om vad som skulle tima på Scandinavium.

Kampanjens lokala omkostnader går på 500 000 kronor. Då har ändå många engagerat sig åtskilliga timmar utan att kräva ett enda öre i ersättning. Och Billy Graham med team — resor, uppehåll och representation betalas från USA.

Man kan leka med tanken hur det skulle vara om de engagerade församlingarna saknat dessa resurser. Då hade det knappast blivit tal om kampanj i Scandinavium med hyra på 110 000 kronor. Inga flygresor från USA, ingen representationsvåning på Park Aveny hotell, ingen hård reklam med porträtt på världseangelisten över hela stan.

Kanske församlingsmedlemmarna tvingats arbeta på samma sätt som den gruppen vi hörde talas om från Ecuador. Då de inte hade medel till att hyra lokal

eller annonsera möten men ett desperat behov att nå människor med evangelium, gick de resolut ut på gator och torg. De vittnade och sjöng; de försökte på alla upptänkliga vis åskådliggöra frälsningens nödvändighet och vägen till Kristus. Och människor fick styng i sina hjärtan, kom fram och böjde knä på torg och trottoarer. Den lilla gatuförsamlingen lade händerna på dem och bad dem igenom till frälsningsskicket och -glädje. Och församlingen ökade dag efter dag med dem som lät sig frälsas.

Men varför hämta exempel från Ecuador. Det finns faktiskt på betydligt närmare håll exempel på grupper som velat evangelisera utan imponerande organisationsapparat och med mycket blygsamma penningresurser.

Christ is The Answer var också en amerikansk evangelisationsgrupp som kom till Göteborg. De ville också vittna för svenska folket om frälsningens nödvändighet, också de utan församlingsanknytning. Den väsentliga skillnaden mellan Christ is The Answer och Billy Grahams team är naturligtvis att Billy Graham har resurserna. Teamungdomarna i Christ is The Answer gick på gator och torg, sjöng och vittnade frimodigt i alla sammanhang och vann, utan organiserat och pedagogiskt upplagt rådgivningssystem, en hel mängd ungdomar för Jesus.

Detta team blev på ett ganska bryskt och grymt sätt bojkottat och förlorade nästan helt möjligheterna att verka i Sverige. Det var kristenheten som i sina husorgan med mycket tvetydiga renhållningsprinciper avfärdade evangelisationsgruppen Christ is The Answer.

Tre månader senare backade man utan minsta känsla för det oanständiga i handlingssättet, ivrigt upp kampanjen på Scandinavium, med tusenhövdad sångarskara, hundramannaorkester, världsstjärna och världseangelist. Det är föga troligt att de människor som nåddes av budskapet när ungdomarna i teamet Christ is The Answer sjungande och vittnande drog genom Göteborgs gator och torg, kom till Scandinavium. Men det var kanske inte så nödvändigt heller. En av dem som var ledande i uppföljningsarbetet uttryckte sig så här: "Vår högsta önskan är att olika kristna skall kunna komma samman och arbeta gemensamt."

Han uttryckte också en viss oro för hur

det skulle gå dela upp dem som sökt Gud till frälsning i kampanjen, så att de på ett naturligt och rättvist sätt kom olika församlingar till del när det svåra uppföljningsarbetet och vardagsproblemen efter kampanjen blev kännbara.

Scandinavium är inte precis någon uppmuntrande plats att ha möten i. Plåtskärmar, cementgolv, sladdar, lampor, arena, reklam — allt opersonligt och ogästvänligt. Framför podiet, där man hängt blomsterkransar som associerade till begravning med sina vita blommor, var ett stort, gapande tomt fält. Där samlades, sedan inbjudan gått ut till frälsning, alla som sökte förbön. Före och under mötet var det utrymmet operationsfält för fotografer och TV-kameror. Predikan inramades av den tusenhövdade sångarskaran med vita blusar och samstämd körsång. Kollektböner och andra böner bads varje kväll av omsorgsfullt uttagna. Biskop, kommandörer och missionsföreståndare fick i tur och ordning åtnjuta äran att bedja en noggrant svarvad och oftast nedskriven bön inför Scandinaviums stora publik.

Så sjöng superkända Evie Thornqvist, med inövade gester. Allt var på proffsnivå.

Allt detta samverkade till att man kände en besvärande distans. Det var som att sitta på galaföreställning med aktörer och åskådare. Inramningen var programmerad. Det fanns stencilerade uppgifter om vilken ordning och på hur lång tid varje programpunkt kom. Och schemat sprack inte. Allt klaffade tidsenligt efter programmet — förutom att predikanten drog över tiden.

Billy Graham presenterade enkel frälsningsundervisning. Han betonade omvändelsens nödvändighet. Dop och andedop kom helt naturligt inte alls med i bilden. Och syndabegreppet tolkades nästan som ett moralfilosofiskt problem.

För att bygga upp en organisation måste man ha ekonomiska resurser. En församling föds fram. För att organisera en väldig väckelsekampanj måste man ha ekonomiska resurser. En andlig väckelse föds fram. För att kunna genomföra en punkt för punkt programmerad mötesserie fordras professionella förmågor. När Anden är å färde blir varje samling speciell och spännande, buren av lovsång och bönebrus. Då har var och en något särskilt att meddela. Någon har en sång, en annan en profetia. . .

Med andra ord sagt, om man inte har gott om pengar, så måste man leva i Anden för att alls orka ha någon verksamhet. Eller, har man gott om pengar, så går det ganska bra med publikmagnetiska och kända religiösa artister hålla verksamheten igång.

Det finns problem som inte går att lösa med vare sig amerikanska eller svenska pengar och det är fråga om hur skall gå för dem som sökte Jesus till frälsning under kampanjen. De kursutbildade rådgivarna gav de frälsningssökande en liten röd bok ("Lär känna Kristus", The Billy Graham Evangelistic Association). Men de var strängt förbjudna anvisa dem någon församling. Var och en måste välja själv.

Vi vill så gärna glädjas över den här kampanjen. Vi vill vara med och skratta, gråta, lida och jubla inför Herren över alla människor som nåtts av Guds ord under de här mastodontsamlingarna på Scandnavium.

Kväll efter kväll såg vi skarorna av barn, unga, medelålders och äldre som sökte sig fram för att få förbön och hjälp. Men vi kunde inte vara med. Hela uppläggningsen av kampanjen gjorde att man blev åskådare i ett skådespel. Funktionärerna var i förväg instruerade hur de skulle handla. Om de kom av sig, fanns både ett häfte att titta i och en handledare att fråga till råds.

De som sökte sig fram blev instruerade att böja sina huvuden tyst och stilla. Sedan fick de hjälp att formulera sin första bön. Det var bara att säga efter Billy Graham, som förestavade bönen, strof för strof — exakt likadant kväll efter kväll. Och rådgivarna stod påpassligt vid den rådsökandes sida med den röda katekesboken i handen. Allt var inlärt och ingenting klickade. Rådgivarna tog med sig den rådsökande till något hörn och de gick igenom boken. Var och en fick också fylla i ett gult kort, med uppgifter om namn, ålder, religiös anknytning och den församling han i framtiden önskade tillhöra.

Dessa kort kommer att förvaras vid någon slags central i Göteborg. Misstanken om att korten inte stannar i landet har inte kunnat tillbakavisas av kampanjledningen. Det är svårt att förstå avsikten. Man får hoppas att inte inskrivningen i Scandnavium också innebär dataregistrering i en amerikansk organisation som är allt annat än församlingsförankrad. Det är emellertid tydligt att denna organisation inte kommer att vara passiv sedan kampanjen genomförts. Allt tyder nämligen på att vi har att vänta oss en flod av filmer med Billy Graham-teamets filmorganisation World Wide Pictures.

Vid samtal med en rådgivare fick vi reda på att en av de rådsökande på sitt kort skrivit att han ville gå in i den muslimska församlingen i Göteborg. Rådgivaren var bekymrad. "Och vi får ju inte påverka dem!" sade han.

En annan rådgivare var glad över alla de

forts. sid. 16

John Ronnås, chef för Sveriges Radios religiösa program:

Maranatas gudstjänster uppfyller inte kraven

Vi ser till lyssnarnas behov i första hand. Vilken typ av förkunnelse de olika samfunden står för spelar mindre roll.

Sveriges Radio sänder varje söndag gudstjänster från något samfund. Hälften är Svenska kyrkans gudstjänster och hälften kommer från frikyrkorna och andra mindre samfund. De frikyrkor som är representerade är Pingströrelsen, Missionsförbundet, Baptisterna, Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, Örebromissionen, Frälsningsarmén, Metodisterna och Svenska Alliansförbundet. Däremot alltså inte Maranata.

Största samfunden

— I första hand är det de största samfunden som skall få komma fram i gudstjänsterna, menar John Ronnås. Vilka som skall vara med bestäms av om breda lyssnargrupper har utbyte av just det samfundets förkunnelse. Just därför har jag ansett att Maranatas gudstjänster inte uppfyller de kraven. Däremot kan Maranatas medlemmar ha utbyte av Pingströrelsens gudstjänster, de har vissa likheter.

Ytterlighetsriktningar

— När det gäller ytterlighetsriktningar, dit jag räknar Maranata, måste de breda lyssnargruppernas behov komma i första hand. Pingströrelsen är ett så stort och etablerat samfund med djup positiv förankring hos många människor att vi inte kan bortse från den.

— Mycket stora grupper vill ha gudstjänster från Svenska kyrkan och Frälsningsarmén. Det finns ingen bärande motivering i dag att ändra gudstjänstutbudet.

John Ronnås, chef för Sveriges Radios religiösa program: — Vi kan inte ha med alla ytterlighetsgrupper.

Servicefunktion

— Vi har en servicefunktion gentemot många lyssnare som har svårt att ta sig till sin kyrka, exempelvis många invandrare. Där har vi ett mycket stort ansvar. Maranatas medlemmar har däremot inte svårt att ta sig till sin kyrka.

Sveriges Radio har också gudstjänster på eftermiddagarna. Dessa sändningar har ofta formen av reportage. Här har både Maranata och Jehovas vittnen varit representerade.

Radionämnden

John Ronnås håller inte med om att radios religiösa program skulle vara utslätade.

— Tvärtom är det vi som vågar säga saker som andra inte vågar. Nyligen blev ett av våra program anmält till radionämnden efter ingripande från Biskopsmötet. Det var en Uppsalagrupp som gjorde ett program om Palestina-frågan.

Saxat ur Södermanlands Nyheter 5-1-77.

Ett nytt möte med Jesus

Del I

När vi läser i Nya Testamentet och ser hur frälsningen förs fram i illustrationer och liknelser, ser vi dess geniala enkelhet och funktionsduglighet. Liknelserna är tagna ur den fysiska verklighet varanda normalbegåvad människa på ett eller flera sätt kommer i kontakt med och måste ta ställning till. Alldagliga frågor om såningsmannen, skörden, surdegen; frågor om växt och tillväxt. Allt som vi vanligtvis stöter på i vårt naturliga liv. Helt naturliga ting som vi inte använder tid att reflektera över i vanliga fall, eftersom det hela tiden handlar om livslagar. Vi analyserar exempelvis inte den säd vi sår. Vi sår och räknar med att det ska bli skörd. Vi tar inte fram mikroskopet och går ut på fältet för att se hur säden som är nedbäddad i jorden ser ut. När den har kommit upp i jordytan, går vi inte dit för att genom att dra upp säden får det att växa fortare. Vi överlämnar åt naturen att sköta de detaljerna.

Varenda en av oss vet vad surdeg är. Det är degrester som surnat. Vi vet också hur den degen fungerar, med naturlags precision. Läger du in den sura degen i en annan, osyrad deg, så blir hela degen sur. Det är odiskutabelt.

Andra kunskapskällor

Så kan vi lägga den ena liknelsen och den ena händelsen till den andra. Alla

talat samma metodiska, systematiska, klara och vägledande språk. Ändå uppträder vi vanligtvis som om vi inte visste någonting. Det beror oftast på att den kunskap vi fått är en död massa. Den ligger magasinerad någonstans i vår hjärna, därför att den aldrig kommit till praktisk tillämpning i vårt liv. Så fort situationer inställer sig i livet då kunskapen vi mottagit ur Ordet skall tillämpas, suspenderar vi den gudomliga uppenbarelsen och anlitar helt andra kunskapskällor. Jag har ännu inte mött någon som inte på ett eller annat sätt gjort fruktansvärda kullerbyttor på detta område. De kan stå och proklamera en härlig seger i ett möte, men sedan, då de kommer till situationer då den härliga segern skulle visa sin praktiska funktionsduglighet, står de där till synes vapenlösa utan möjlighet att hitta någon som helst lösning på problemet.

Det märkliga är att vi som är litet äldre och borde ha träning i att göra Guds vilja, representerar många gånger den största osäkerheten och fumligheten. Och vi predikanter är helt utan ursäkt, därför att vi kan stå och predika ett budskap som är så kristallklart och underbart, att hela församlingen säger sitt amen till det. Sedan hamnar vi i situationer — enkla vardagssituationer. Och då ser det ut som om vi skulle vara helt vapenlösa och överlämnade åt vårt eget dåliga omdöme.

Är han Messias?

Jesus hade väldigt få teologiska debatter med människor. Ändå nådde han människorna i de mest olika situationer och från de mest olika skikt. Rätt vad det är, möter du honom i en situation där han öppnar ett samtal med en begäran. Han gick in i den tilltalades situation, och gjorde sig själv till ett behovets barn, fastän han satt inne med alla resurserna. Han bad om vatten: "Giv mig att dricka!"

En gång ställde han en annan fråga till sina lärjungar. En fråga av helt elementär karaktär: "Haven I något att äta?" Sådana oandliga frågor! Dessutom i så olämpliga sammanhang! Det var inte tid för något teologiskt seminarium ute vid Sykarsbrunnen när han bad en stackars människospillra om vatten. Han gick in under hennes villkor och förvandlade sig till en vädjande människa. Hon hade något att ge honom. Hon hade något han åstundade. Han längtade efter att få se denna människa frigjord och harmonisk. Ett ja ifrån henne mättade just detta hans begär att få frälsa. Han kunde ha kallat på budbärare från alla väderstreck; från höjderna och djupen. Han kunde ha fått precis allt han begärde. Men han ställde en bön till en kvinna: "Giv mig att dricka!" Fantastiskt!

Sedan ser vi situationen öppna sig för denna sökande kvinna. Först blir Jesus för henne en ovanlig jude. Så småning-

om är han för henne en profet. För att slutligen bli Messias. Men Jesus gick inte fram till henne och presenterade sig som Messias. Utan det kom hon underfund med i kontakten med honom. "Männe icke han är Messias?"

Nya möten med Jesus

I ett annat sammanhang möter vi Jesus tillsammans med sina lärjungar, då han går in i deras situation och frågar: "Haven I något att äta?" Vilken suverän teologi! Den är inte till för akademiker och seminarier. Den är för behovets barn. Och där behovet är, där finns hjälpen. Antingen de är hos en kränkt och förödmjukad samaritisk kvinna, eller hos hans egna lärjungar.

Många av oss blir så hemtama i frälsningen att vi tror oss kunna diktera hela treenigheten; Fadern, Sonen och den helige Ande över på vår sida, in i våra diskussioner och resonemang. Vi tror oss kunna använda Anden utifrån våra egna principer; vi mästrar och tuktar. Det går aldrig. Vi har inga möjligheter att göra frälsningen till något annat än den är. Frälsningen är ett möte med Jesus. Nyfrälsning är ett nytt möte med Jesus. Förblivande frälsning är ännu ett möte med Jesus. Och slutfrälsning är ett möte med Jesus. Detta att vara frälst är alltså ingenting annat än ständigt nya möten med Jesus. I nya sammanhang, inom nya områden och på nya sätt. Det är han som kommer till oss med sina oerhörda förråd, sin rikedom och härlighet. Men Jesus tillfredsställer inte vår fåfänglighet, vår nyfikenhet och våra hyeneinstinkter. Han möter först och främst vår inre människa och ger mättnad åt vårt oerhörda behov av trygghet. Tänk, umgås med Messias, med himmelens och jordens skapare!

Han uttalar befrielse

Vi har en speciell förmåga att katalogisera människor. Vi intar olika taburetter och blir ganska lätt domare över andra. Vi analyserar och experimenterar. Vi uttalar oss om saker och ting, och blir experter, specialister och mästare. Vi har våra mikroskop, granskar och hittar vanligtvis grandet. Men ser knappast bjälken. Vi har en benägenhet att ständigt förstora defekter och lyten hos andra människor. Vinna seger över den böjelsen är inte lätt. Lyckas vi vinna seger över den ena böjelsen, så dukar vi under för alla andra.

Men det finns en som kan ta itu med oss. Han gör det genom att spegla oss i händelser. Vi får sitta på parkett och se

oss själva i roller. Vi hisnar när vi ser ting dra förbi i bibeln. Vi blir förskräckta när vi upptäcker att Jesus talar till oss personligt. Jesus, det är min värld du fotograferar! Det är mig du beskriver! Tänk hur fruktansvärt det skulle vara bli lämnad demaskerad med sin skuld. Men Jesus lämnar oss inte där. Han renar oss. I kraft av sitt eget blod uttalar han befrielse över den som i ödmjukhet åkallar hans namn. Så gjorde han med kvinnan vid Sykars brunn, och så gjorde han med lärjungarna.

"Den lyckligaste tiden i Petrus liv var ifrån den tidpunkt då han beslöt sig för att lämna allt och följa Jesus. Då han kunde driva ut onda andar och förklara sjuka friska i Jesu namn. Då han kunde vara med och se hur brödet förvandlades under Jesu välsignade händer och blev till mättnad för massorna.

Den lyckligaste tiden var då han såg elementen besegras av Jesu maktord — då till och med vattnet bar en gråsten som Petrus."

"Haven I något att äta?" Det var egentligen rätt ironiskt att ställa en sådan fråga efter att de arbetat hela natten och ingenting fått.

"Nej, vi har ingenting."

Där fick Petrus' yrkesstolthet knäcken. Det var han som kommit med idén att gå ut och fiska. Återgå till näringarna, när nu hela tillvaron på ett bryskt sätt slagits i spillror. Petrus var inte den förste och inte heller den siste som tänkt så när han mött korset och sett hela sin egen värld, till och med tiden han tillbringat i gemenskap med Jesus Kristus, slås i spillror.

Den lyckligaste tiden

Den lyckligaste perioden i Petrus liv var ifrån den tidpunkten då han beslöt sig för att lämna allt och följa Jesus. Att den lyckliga tiden skulle sluta i personlig katastrof hade han verkligen inte tänkt sig. Den lyckligaste tiden var då han

kunde driva ut onda andar och förklara sjuka friska i Jesu namn. Då han kunde vara med och dela ut bröd till hungriga massor, och se hur brödet förvandlades under Jesu välsignade händer och blev till mättnad för massorna. Den lyckligaste tiden var då han såg elementen besegras av Jesu maktord — då till och med vattnet bar en gråsten som Petrus. Den lyckligaste tiden var då han såg och hörde hur Jesus betvingade elementen och bjöd stormen tåga och vattnet vara stilla.

Nog var det en lycklig tid, än om en och annan händelse ingett oro. Konflikten med fariséerna och sadducéerna och de skriftlärde. De små interna grälen som uppstod i tvisterna om vem som var störst och bäst och vem som gjort mest. Vi känner igen den evigt samma mänskligheten och hennes typiska frågor.

Hörde himmelen tala

Men det var en underbar tid. Det var en förunderlig erfarenhet uppe på förklaringsberget som aldrig gick ur Petrus. När han sedermera skrev sitt brev till hebreerna i förskingringen, talade han om uppenbarelsestunden där. Han berättade om hur han hörde Guds röst, hur han hörde himmelen tala och giva Sonen vittnesbördet. Och han berättade om att när han mötte denna mäktiga uppenbarelse, då befastes och bekräftades det profetiska ordet. "Så mycket fastare står nu för oss det profetiska ordet — "Tänk, så underbart med varje upplevelse som bekräftar Ordet! Ljuvliga, komprimerade dagar i gemenskap med Jesus.

forts. i nästa nr

**Predikan
på kassett
—hela pro-
grammet
på sid. 19**

JESUS SADE: JAG ÄR VÄGEN, SANNINGEN OCH LIVET

Det finns befrielse!

Av Ulf Kuhlborg

På Kungsgatan i Göteborg ser vi fru Elisabeth Lindroos, Ulf Kuhlborg, artikelförfattaren numera bosatt i Älvsbyn med sin familj. Kvar på västfronten är Sven Åke Asplund, Tage Johansson och Manfred Rutgersson.

Romarbrevet 6:14 och 7:5-8 har blivit så levande för mig, så jag har känt att jag vill skriva några rader och tala om vad jag har upplevt.

Jag tycker det är fantastiskt att se hur Jesus uppenbarar sitt Ord för den som vill följa honom.

Jag har läst bibeln och bedit till Herren att jag skall få uppleva Ordet som det är, så att Ordet inte blir bara teori som man aldrig får uppleva.

Man brukar ju tala om hur dåligt minne man har och man kommer inte ihåg vad bibeln säger. Men när Guds ord för-

Möten för miljoner

Preliminär
rapport från
Göteborg

Välsignade med hjälp av Herrens vittnen från Stockholm, Storå, Örebro m. fl. platser har vi upplevt en intensiv, vitaliserande mötes- och evangelisationskampanj veckan före jul. Den ska ha sin fortsättning på nyåret. Mängder av gatamöten och sångstötar inne på varuhusen, trakta- ter i mångtusental har delats ut, tidningar och skivor och kassetter har sålts och fängelserna och mentalsjukhusen har hårdpreparerats med material som senare ska följas upp med besök av evangelister.

I gamla Wesleykyrkan på Karl Johansgatan 36 håller Arne Imsen bibelstudier på fredagkvällarna, de aktuella ämnena är bland annat: "Församlingen och storfamiljen". Sådana problem som hur en troende människa kan göra sig fri och oberoende så att hela hans tid ska kunna upptas av att förverkliga Guds Ord, behandlas mycket ingående. Det är helt fantastiskt underbart hur Herren öppnar vä-

gar då han hör en beslutsam påknackning.

I Folkets hus på Järntorget pågår väckelsemöten på lördag- och söndagkvällarna. Friska, befriande väckelsemöten, ingen behöver gå ohjälpt därifrån.

□ □ □

I skrivande stund pågår, som alla vet, de sista förberedelserna för andra möten i stan, nämligen på Scandinavium, Sveriges största inomhusarena. Där ska världsevangelisten Billy Graham träda fram i några möten tillsammans med sångerskan Evie, m. fl. Det är frikyrkorna i Göteborg som står för arrangemanget. De har ett helt års förberedelser bakom sig. Rådgi- vare utbildas och uppföljningen av kampanjen ska ske systematiskt med bland annat bibelstudier i små grupper som ska

skänka undervisning åt de människor som tillkännagett sitt intresse för evangelium i de kolossala mötena.

Maranatavännerna i Göteborg står emellertid väldigt undrande och förskräckta inför detta väldiga religiösa utbud. Längre har vi vänt oss emot denna fruktansvärt sofistikerade, insmickrande underhållningsmentalitet som är rådande i kyrkornas mötesliv, och i denna mastodontkampanj kulminerar spektaklet. Men kan man begära något annat av religiösa ledare som helhjärtat satsar på att bygga mångmiljonkyrkobyggnader, än att de också ska förmå sina medlemmar att satsa någon miljon på några möten med den världsberömda evangelisten Billy Graham?

Sven Ake Asplund
evangelist i Göteborgs
Maranataförsamling

kroppsligas i oss, så behövs det faktiskt inget minne, vi blir ett med Ordet. Fantastiskt eller hur!

När vi läser Rom 6:14, Rom 7:5-6-7-8, så ser vi att här finns det befrielse från syndens makt att härska i oss. Jag har brottats mycket med detta, och undrat varför jaget alltid skall få bestämma över mig, tills jag började studera Guds ord noggrant och bedja om befrielse och ledning. Vi ser här i Romarbrevet att det handlar om Nåden och Lagen. Det är två krafter som är verksamma.

Lagen, som kräver av människan: Du skall göra det, och du skall inte göra det.

Nåden, som säger: En har gjort alltsammans för oss, du behöver inte försöka göra någonting för Gud.

Och här tror jag att det finns en härlig befrielse. Varför jag ofta var frestad, av min gamla natur — begärelse till något, och inte kunde stå emot den — orsaken var helt enkelt att jag levde inte i Nåden. Jag levde i Lagen. Jag försökte göra någonting för Gud eller försökte lägga av med det ena efter det andra, men miss-

lyckades för det mesta. Jag kom alltså i ett köttligt väsende, och då uppväcktes syndiga lustar i mitt liv genom lagen. Orsaken är att så länge vi lever i att vi skall göra någonting för Herren, kommer vi alltid att vara attackerade av synden.

Men tack och lov att det finns befrielse i Nåden. Läs Rom 6:14: "Ty synden skall inte råda över eder eftersom i inte står under Lagen utan under Nåden."

När du är i Nåden, säger det att Jesus har gjort alltsammans för dig. Nu är det inte du som skall göra någonting för Gud, utan Jesus verkar genom dig. Vi överlåter oss åt Herren, så är vi ett instrument åt honom, han talar och arbetar genom oss. Vi är ett tempel åt den Helige Ande. Gud bor i oss Halleluja! Han är vägen, sanningen och livet, han är vår lydnad, frid, kärlek. Ja, han är allt för oss.

När du har upplevt vad Nåden är, då är jag säker på att Satan inte har möjlighet att komma åt dig, eller fresta dig, eller låta begärelser uppstå i dig. Varför? Jo, han kan inte använda Nåden som ut-

gångspunkt för sitt anfall. Därför att Jesus har gjort allt för oss, och han är allt för oss.

Det är bara *Lagen* han kan använda som utgångspunkt för att få dig på fall. Alltså så länge du försöker göra någonting för Gud, kommer du att misslyckas och falla i dina begärelser.

Många brukar säga, när en broder faller i synd, laster och begärelser (utan att han vill det) att den brodern han syndar mot Nåden. Men jag tror att det är fel att säga så.

Därför när jag faller, lever inte jag i Nåden utan under lagen. Men det är klart om jag lever i Nåden och ändå lever i synd finns det risk till förhärdelse.

Du som läser detta, bed till Jesus att han får uppenbara sitt Ord för dig och att Ordet får bli kött i dig. Då blir du ett Kristusbrev och världen får se Kristus i dig.

Fridshälsningar
Ulf Kuhlberg
Älvsbyn

Så uppkom spädbarns- dopet

I. Den historiska bakgrunden

Ur boken LEIF BLIR DÖPT, EFS FÖRLAG.

Artikelserie av AMOS DAHLBERG

Från det urkristna dopet utvecklades med tiden två doppraxis. Den ena försköt tiden för dopet till livets slut. Den andra i motsatt riktning till småbarnsåldern.

Det ursprungliga var ju som i Apg. 2:37—42, det var predikan och förmaning, ånger och frälsningsbehov, sinnesändring och tro på Jesus, samt dop i vatten. Enträget och uppfordrande anger Petrus brytningen med det gamla livet: "Låten frälsa eder från detta vrånga släkte." *Så togo många emot hans ord och läto döpa sig.*

Pingsthändelserna blev förebildliga, och apostlarnas åtgärder anvisade vägen för framtiden. Detta var i överensstämmelse med Jesu undervisning om byggandet av församlingen. (Matt. 16:18, 28:19). Så började det, och så fortsatte det: tro på Kristus och dop i Jesu Kristi namn; tron kommer av predikan, enligt Rom. 10:17, därför måste man predika, "i kraft av Kristi ord". Kraven på dem som döptes var bestämda. Den som deltar i en tävlingskamp vinner inte segerkransen ifall han inte kämpar efter stadgad ordning. 2 Tim. 2:5. Vilka krav som ställdes på dem, som skulle döpas, framgår t. ex. av Apg. 2:38, 40—41; 8:12, 36—38; 9:18, 10:47—48; 16:14—15, 32—34; 18:8. Dessa exempel från urkristendomens tidigaste historia ger ett klart och otvetydigt besked om vad som var regel.

Det var det personliga lyssnandet och mottagandet, som stod i förgrunden. Nya

Testamentets ekkläsia var alltså församlingen av kallade troende, som mött den nya "riktningen" och vunnits för denna. Dopet i Jesu Kristi namn var inseglet på sinnesändringen, syndaförlåtelsen och anslutningen till den nya "riktningen".

Detta var regel i urkristendomen. Alltså: predikan undervisning, omvändelse sinnesändring, personlig tro, begäran om dop och dop.

För att få ett någorlunda klart begrepp om hur barndopet uppkom och så småningom undanträngde det bibliska dopet, trosdopet, är det nödvändigt att skaffa sig någon kännedom om den dogmhistoriska, kyrkohistoriska och politiska utvecklingen under de första århundradena.

Ur vidskepelsen

Den allra första anledningen till tanken på dop av spädbarn uppkom genom *läroförvanskning*. Av de nytestamentliga skrifterna framgår klart att starka tendenser till villfarelse förefanns redan under apostlarnas dagar. Apg. 20:29. Paulus led martyrdöden omkring år 67 e. Kr. De villfarande läromeningarna började alltså uppstå mycket tidigt. Även av Johannes brev vet vi, att villfarelserna frodades på sina håll. De efterapostoliska skrifterna ger också tydligt belägg härför.

En mäktig faktor vid barndopets uppkomst var *vidskepelsen*. I de hedniska religionerna ingick många kulthandlingar, de s. k. mysterierna. Med dessa förknippades mer eller mindre grova vidskepliga föreställningar. Det är ett känt faktum, att religiösa föreställningar har en väldig makt över sinnena och att många aldrig helt löses från fäderneärvda meningar.

"I bibeln förstår vi att dopet ses som barn åt Gud. Det betyder att man sammanhang. Barnet blir medlem

Så enkelt och pedagogiskt lättillgängligt är härövan barndopsteologin för text och bilder förvandlas det som i och katolsk exorcism till en alldag

I denna första av en serie artiklar Amos Dahlberg just upp orsakerna till kraft. Denna dogm som blivit en barndopsteologi vi ser praktiserad

Bibeln däremot talar om pånyttförelsen tillhör, som det står, himmelriket om ont och gott.

Snart nog började rester av vidskepliga begrepp påverka åsikterna om dopets betydelse och kraft.

Verkan av dopvattnet

Därför att dopet hör intimt samman med själva frälsningsupplevelsen (ofta skedde väl dopet samma timme som de gjort sinnesändring), *låg det nära till hands att tillskriva dophandlingen en sådan magisk verkande kraft*, som man tidigare lärt sig att förbinda med vissa hedniska mysterier. Redan Ignatius som blivit kallad "Petri lärjunge", hävdar tanken på mystisk-magisk verkan av dopvattnet. Liknande uppfattning om nattvarden skymtar i den benämning, han ger Herrens måltid, nämligen "odödlighetens medicin". Justinus Martyren, som led döden i Rom år 165,

Därför lät jag döpa mig

"Dopet gav mig kraft att bekänna"

n ny födelse. Och det man föds till är namnet dopet blir insatt i ett helt nytt folks rike."

ngligt presenterar författarna till böckerna föräldrar och barn. Med hjälp av sin upprinnelse i hednisk vidskepelse och idyllisk familjefest.

om dopets historiska utveckling tar vi oss till att dopet tillskrivits pånyttfödande grundstenarna i den fullt utvecklade kyrkan.

lse genom tron och sedan dop. Barndopet till dess samvetet mognat till kun-

säger i sin apologi angående dopet: — Sedan föras de av oss dit, där det finns vatten, och födas på nytt. Ty de få vattendopet i o. s. v. Uttalandet visar tydligt att det ännu inte var fråga om barndop, *men dopet började tillskrivas pånyttfödande kraft*. Även den lärde Ireneus, som år 180 blev biskop i Lyon, prisar dopet som ett medel till förnyelse och rening från synd. Liknande uttalanden av Cyprianus m. fl. kunde anföras, vilka alla visar den utveckling i begreppet, som så småningom förde till barndopets införande.

Nästa steg

Har man väl kommit därhän att man anser dopet pånyttföda människor, är steget till spädbarnsdop inte långt. Det skulle helt enkelt vara ägnat att förvåna, om utvecklingen inte lett därhän. Det förefaller

Forts. sid. 16

MOUSSA ABNA AISSA kommer från ett muhammedanskt land och hade vid sin omvändelse ingen kännedom om det kristna dopet. Vi ställde några frågor om varför han lät döpa sig.

— Du mötte Jesus till frälsning 1974. När blev det klart att du skulle döpa dig?

— Efter sedan jag blivit frälst.

— När jag tagit emot Jesus och accepterat honom som Herren i mitt liv var det helt naturligt att följa honom i allt. Även genom dopet.

— Det var ett stort beslut inför Gud. Det var som om min inre tro konkretiserades i dophandlingen. Jag upplevde också att bekännelsekraften kom till mig. Jag kunde vittna om min erfarenhet.

— Du hade aldrig tidigare hört om dopet?

— Nej, aldrig.

— Hur behandlar Islam barnen?

— Som i judendomen upptas barnen i gemenskapen genom omskärelsen. Man blir muslim efter åtta dagar.

— Har du någon uppfattning om barndopet?

— En helt annan dopbild med ett förvrängt innehåll. Jag har mött araber som varit kristna och barndöpta och det är mycket svårt att tala med dem om troendodop. De ser barndopet som en garanti för himmelen. Där ligger väl felet hos själva förkunnelsen.

— När jag var nyomvänd talade många om att jag skulle döpa mig. Men det var speciellt ett bibelstudium med Arne Imsen som stämde in på min situation. Han talade om att Israels tåg över Röda havet som en bild på dopet. Vattenet var en gräns mellan det gamla och det nya.

— Och det upplevde jag mycket påtagligt efter mitt dop. Det var en gräns. Jag kom in i ett nytt sammanhang. En börda hade fallit av. Mitt samvete talade för att jag handlat riktigt. Det var en fantastisk dag.

— Kan du till sist nämna ett bibelord som styrker din tro särskilt?

— Markus 16:16. Men alla bibelord jag läst om dop handlar om dop på en personlig tro. Först kom förkunnelsen sedan kom tron och så handlingen, dvs dopet.

Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst: men den som icke tror, han skall bliva fördömd.

Mark. 16:16

Döparpredikanterna 1558

- Vi uppfostrar själva våra barn!

Under mitten av 1500-talet bildades många radikala och fria kristna församlingar i Europa. Det finns uppgifter som säger att de sk huteranerna i Mähren uppgick till omkr. 30.000 medlemmar. Och den fria kristna väckelsen under den hetsiga reformationstiden uppgick säkerligen till hundra tusen medlemmar. Man vet att dessa församlingar till stor del levde efter det urkristna idealet allting gemensamt. Kristet kommunistiska församlingar med både arbetsproduktions- och konsumtionskommunism.

Till dessa församlingar hörde många hantverkare och resande köpmän som även blev missionärer för döparnas frälsningsförkunnelse. Från lutherskt håll kom under denna tid våg på våg av utrotningsförsök. Dels från reformatorn själv dels från hans medarbetare.

Kamp mot kyrkosystemet

År 1557 författade några lärda teologer med Melachthon i täten i Worms 5 november samlade dekretet; Hur man skall förfara mot anabaptisterna. Om kyrklig domstol, dess straffåtgärder och om kroppslig bestraffning av vederdöparna.

Som svar på smådeskriften trädde en av döparpredikanterna fram, redan 1558, med Ein Buchlen. En utförlig redogörelse som tillsammans med senare skrifter blev döparnas bekännelse omfattande 12 kapitel. I det sista kapitlet tar en av döpparrörelsens många, våltaliga predikanter Peter Walpot upp barnens uppfostran i dessa kristet kommunistiska församlingar.

Skriften vittnar om den kristna resning och diciplin som präglade kampen mot det framväxande totalitära lutherska kyrkosystemet. (Vi citerar ur Kilsmos Den tredje reformationen. Del. II sid. 211.):

"Ni lutheraner borde veta, att våra barn är det dyrbaraste vi äger inför Gud och att vi har den största omsorg om dem. Gud själv kommer att vittna härom på domens dag. Våra belackare borde veta, att de förvränger det

sätt, på vilket vi uppfostrar våra barn. Ty vi tar medvetet hand om våra barn och ger dem en god uppfostran. Det är vår strävan att uppfostra dem till lydnad för Gud och inplantera i deras hjärtan en rätt moral och Guds bud.

Vår uppfostringsmetod är den denna:

1. När barnen är två eller tre år tar föräldrarna med sig dem till vår kindergarten (OBS! Huteranerna införde kindergarten före alla andra.) Här får barnen lära sig Herrens bön.
2. Så snart detta är gjort, och barnen vuxit till mera, undervisas de i några praktiska ting. Pojkarna får lära sig läsa och skriva och flickorna får lära sig att spinna och sy.
3. Barnen skötes om av utvalda systrar och skolmodrar. Det finns också en manlig skollärare.
4. Vid måltiderna får barnen lära sig att tacka Gud före och efter maten.
5. Morgonbön och aftonbön hålles med barnen. Och en gång i veckan undervisar läraren barnen om ett kristet liv.
6. En syster och en assistent vakar över barnen hela nätterna.

Ytterst gällde kampen spädbarnsdop eller troendedop och i sin hänsynslösa propaganda för barndopet gjorde man troligt att de odöpta barnen förpassades till helvetet om de dog utan dop.

Så heter det också i augsbourgska bekännelsens nionde artikel: "Vederdöparna förkastas, vilka ogillar barndopet och påstår, att barnen utan dop varder saliga.

Mot de lutherska teologerna trädde förutom nämnde Walpot en rad framstående förkunnare till det bibliska dopets försvar. Och folket lyssnade i tro. Så ökades församlingar dag efter dag med dem som lät sig frälsas. Kampen för den fria församlingens existens går vidare i Herrens Jesu Kristi namn.

LOA

Vi har lagt ännu ett år bakom oss och ett annat, ett nytt ligger framför. Varje gång vi får ändra på en siffra i årtalen upplever jag något ödesmättat och dramatiskt. Medvetandet om denna världsordnings upplösning, och den förtvivlade kamp som människorna befinner sig i för att skapa någonting bättre, mera meningsfullt, ett samhälle där människan kan trivas, men samtidigt se hur klyftorna vidgas mellan folken, klasserna, de rika och de fattiga. Vi förstår att Jesus andra tillkommelse är nära.

Nu skrivs år 5737

I den judiska tidräkningen passerades nyåret den 25 och 26 sept. och nu skrivs 5737 enligt Skriftens kronologi. I Israel väntar man inte på Jesus från Nasaret, utan på fred med grannstaterna. Det finns dock en intensiv Messiaslängtan, speciellt bland de ortodoxa, men även hos den sekulariserade juden.

Vi träffade under vår resa i Israel i höstas en ung musikstuderande judinna. Hon bodde i ett litet rum med kokvrå, ca 25 minuters gångväg från Gamla Staden. Gatan gick knappt att hitta, den var knappast avsedd för biltrafik. Hon hade köpt "lägenheten" dyrt av en väninna, (som hade varit vår reseguide vid ett tidigare besök, men nu hade åkt till USA för att studera vidare). Hon hade kommit till Jerusalem och Israel med sin familj där föräldrarna är djupt religiösa, alltså ortodoxa judar, men utan att riktigt kunna förklara varför hon hade kommit till Israel. Komma till ett land som brottas med så många problem! Relativt låga löner, tung skattebörda (p.g.a. krigen), dyra lägenheter (spec. i Jerusalem, kan man få betala ca 250.000 kr för en 3:a), priserna på mat och kläder i sverigeklass. Varför flytta dit? Det måste man fråga sig mer än en gång. Hur man kan lämna vänner, bra arbete och bekvämligheter i USA för att bosätta sig i ett land där det är svårt med både arbete och boplat. Men, *hon visste en sak*, trots allt, *det var i Jerusalem hon ville bo.*

Dop i Galileen

Vi besökte en sabbatsförmiddag en grupp vänner som kallas den Messianska församlingen. Det är judar som har kommit till tro på Jesus Kristus från Nasaret, och låtit döpa sig till Kristus. Där träffade vi en ung broder som tycktes ha en liten annorlunda bakgrund än de övriga. Han var född i Betlehem, hans mor var en judinna, medan hans far hade en muslimsk trosuppfattning. Han hade på något sätt kommit i kontakt med den messianska församlingen, och kommit till tro på Jesus. — Men hur och var döper ni då, frågade jag. — Jo, vi döps genom nedsänkning i

Messianska församlingen i Jerusalem

och andra grupper möter vi i detta strövtåg bland judekristna i dagens Israel. Av Gunno Andersson

Bön och lovsång i den sal som enligt traditionen är Övre salen i Jerusalem. I dunklet ser vi bl.a. Fred Örtegren från Maranataförsamlingen i Stockholm.

vatten sedan vi kommit till tro. Dopförrättningar sker på en plats i Gallileen. —

Men hur går det att vara en kristen, och samtidigt jude? Vad säger arbetskamrater, vänner och släktingar? — Hemma kan jag inte visa mig ens, de skulle helst vilja se mig död. På arbetet kan jag inte vittna fritt om Jesus, utan det är mina gärningar i första hand som får vittna. Det är inte lätt att vara en brinnande judekristen i dagens Israel heller.

Den messianska församlingen har inga affischer på dörren till lokalen, och inga annonser i tidningarna. Vet man inte om tid och plats är det svårt att hitta fram. Mötena hålls i en liten lokal av äldre lant-

lig baptistkyrkotyp uppvärmd av en fotogenkamin. (Det är kallt och fuktigt på vintern i Jerusalem). Gruppen som samlas är på ca 30 medlemmar. En gång i månaden samlas man till konferens, och då kommer vänner från hela Israel. Man talar naturligtvis hebreiska och helgen är på sabbaten (lördagen).

Vi träffade också en judisk broder som spelade trumma. Han hade jag mött på Maranatamöte i Stockholm sju år tidigare! Nu var han gift med en engelsk judinna och de bodde i Askhelon.

Ute i hotellvestibulen brukar en del kyrkor och grupper sätta upp meddelande ang. möten. Där hittade vi en liten lapp

som angav att vi var välkomna till en kyrka som hette S:t Peter Gallicantu, även kallat Kaifas palats. En grupp pingstvänner skulle samlas till gemenskap och lovprisning. Och nog var det lovprisning. Ett tjugotal var samlade, övervägande kvinnor. Både mötesledaren och pedikanten var kvinnor. Det var sång utan musik, (men det ekade våldsamt i kyrkan), handklappning och dans. Alla dansade, hoppade upp och ner, eller svängde runt, runt. Allt under det man sjöng och prisade Gud och Jesus. De flesta av gruppens vänner var invandrande judar från väst, som nu bodde på olika håll i landet. Gruppen betraktas nog med en viss reservation av de övriga mera etablerade 'missionsarbetena'.

Bön för arabvärlden

Man skulle kunna göra en mycket lång provkarta på alla de kyrkor och grupper som finns i det lilla landet Israel (inte mycket större än Småland). Det finns 1.000 missionärer i Israel, men endast 3 milj. judar. I Arabvärlden finns det 500 milj. muslimer och 100 missionärer.

Under det år som ligger framför önskar jag att vi är hemma skulle satsa all vår kraft på evangelisation. De få år som är kvar innan Jesus kommer, måste vi evangelisera med *evangeliet* och inte med humanism, försök till sociala reformer och liknande. Bön för Arabvärlden och Israel, ty allt pekar fram emot det som Jesus talat om: Se Matt. 24, Mark. 13 och Luk. 17 och 21. Alla förbereder sig för den avgörande slutdrabbningen.

Jesus, hjälp oss att vara brinnande för dig den tid som är kvar innan du kommer! MARAN ATA!

— Det gäller vår andliga identitet

Av Arne Svensson

Vill vi ha en sådan väckelse som vi läser om i bibeln? Om så är, att vi verkligen vill detta av hela vårt hjärta, då måste vi gå hela vägen tillbaka till bibelns föreskrifter. Det gives tillfällen i tiden då vi för att rädda vårt jordiska liv, måste gå ett steg tillbaka, t. ex. i trafiken, för att i nästa ögonblick gå framåt.

Hur är det då idag? Vi står nu vid ekumenikens brådstup, och för att rädda vårt livs andliga identitet på vår väg framåt genom livet, måste vi ta ett steg

tillbaka från denna för oss så förföriska omgivning framför denna livsfarliga avgrund. Den ter sig så lockande för våra ögon med sina allkristna religionssystem. Inspirerade av broderskapets falska politiska lära, samlar den opånyttfödda människor, vilka skall förtära sin egen kraft på att rekonstruera ett fallfärdigt stats- och frikyrkosystem. För att kunna behärska mänskligheten till slut tillgriper den konstgjord andning, mun mot mun metoden, med sin ekumeniske broder påven i Rom.

Hitintills har Romkyrkan klokt nog inlagit en avvaktande hållning inom ekumeniken, detta för att avleda alla miss-tankar. Men när tiden är inne skall Romkyrkan träda fram och med hjälp av sin järnhårda organisation och sitt gudomliga envælde utöva en andlig kontroll på varje människa under Antikrists regering i tidens slutakt.

☐ Vägen tillbaka

Denna tid är snart inne, men innan dess kommer den tid för oss då de frälsta endast kan mötas i hemmen, ty där den

urkristna församlingen började, där skall den också sluta i husförsamlingen, i hemmen. Sådana verksamhetsformer den hade då, det skall vi också börja med nu, om vi vill gå hela vägen tillbaka och börja om igen med att tillämpa Nya Testamentets församlingsprinciper efter den ordning som där är oss förelagda.

☐ Styrda daghem

Under de första 200 åren ägde kyrkan inte en enda byggnad. Nya Testamentet har 18 verser där det står om att församlingen var i hemmen. Tillbaka till hemförsamlingen! Den är förutom äktenskapet den enda organisation Gud har förordnat för oss i vårt mänskliga samliv härnere. Båda två är nu hårt ansatta av vår demonkrati (obs. ordet ej felstavat) som samlevnadsformer. Äktenskapen är nu omoderna och håller nu på att upplösas genom politiska dekret och ersättes med ensamstående fäder och mödrar, som utlämnar sina barn i späd ålder till uppväxt och uppfostran i ateistiskt styrda barndaghem.

☐ Förförisk

Församlingens mötesprogram internationaliseras alltmer ut till allmänheten genom centraliseringar och kyrkliga maktkombinationer, som allesammans framställs för oss i ekumenikens förföriska skepnad, åberopande sig på Jesu sista bön i Joh. 17. Detta skall vara embryot till de sammanslagningar av olika sorters religiösa föreningar, alltifrån adventister och frikyrka till katoliker och buddhister, alla med ett gemensamt förtecken på väg till Rom. Förtrupper från våra frikyrkoförsamlingar hade redan varit där och vid hemkomsten i mars 1976 har de entusiastiskt skildrat påvens mottagande av dem. De närde vid intervjuen blott en enda önskan, att få resa dit igen.

Detta är det livsmål bönehusens och kolportörernas generationer i andra och tredje led medvetet eller omedvetet strävar efter — tillbaka till Rom och påvekyrkan.

Uppbyggelse- och evangelisationskassett "VAD SKALL JAG GÖRA FÖR ATT BLI FRÄLST?"

Församlingssång: BAK ALLA HIMLAR — HAN ÄR HERRE —
HAN ÄR MIN SÅNG OCH MIN GLÄDJE — KRISTUS LEVER —
JAG VILL EVIGT PRISA LAMMET Georgi Kuha: OM DET EJ
ÄR KÄRLEK — JESUS ALLENA Stina Fridolfsson o. Irene Dahlberg:
OBESKRIVLIGT UNDERBART DET BLIR Tal o. vittnesbörd av
ARNE IMSEN, MATS JANSSON, MOSA ABNA AISSA,
PER ARNE IMSEN m. fl.

Pris per st för ovanstående band: 18:— (kassett-prenumeranter betalar 15:—)
Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/23 52 30.

Vad
lär
Jehovas
Vittnen?

Uppl. 9 milj.

4. VILKA ÄR DE 144 000?

Av Bo Melin

□ De 144 000 tecknade och jude-frågan

Här möter vi den fråga som är själva "grundstenen i Vaktornets lärobyggnad" — och lyckas du övertyga en medlem om sällskapets fel här, så har du rubbat hela läran. Och om du med bibeln överbevisar vederbörande, så faller hela byggnaden omkull, och han får en annan grund att bygga på, nämligen "hornstenen, Jesus Kristus" — Den är den enda grunden som håller att bygga på, och ingen storm och inga "vindkast i läran kan rubba den". — (1 Kor. 3:11.) — Vad sällskapet Vaktornet lär om de 144 000 skall vi se i följande korta sammanfattning:

Utkorelsen av denna skara som omtalas i Upp.kap. 7 och 14 — började med utväljelsen av de tolv apostlarna. — Och tecknandet med insegel som vi läser om i Upp. 7:3 tog sin början vid Andens utgjutelse på Pingstdagen år 33 e Kr. — säger man. Människorna i denna skara kommer ur alla folkslag, och tecknandet avslutas i ändens tid då skaran är fulltalig. — Det är med dessa Jesus slöt det nya förbundet, och endast de är berättigade att ta del i Herrens nattvard. — Man kallar dem "Abrahams sanna säd" och endast dessa människor skall ärva himmelskt liv, menar man. — Vidare hävdas det att det var om dessa Jesus talade i Joh. 10:16 som varande hans "får" — De andra fåren som Herren nämner i sammanhanget är de som kommer till tro genom dessa. — Bibeln är skriven endast för dessa 144 000, ja närmare bestämt det Nya testamentet. — Endast de är födda på nytt av den Helige Ande, medan de övriga får sin möjlighet här till i "tusenårsriket" — Och detta under villkoret att de följer "de smordas lärdomar" — man kallar nämligen de återstående av de 144 000 som är kvar nu i ändens tid "den smorda kvarlevan" — Det finns idag c:a 12000 kvar av dem sägs det. — Det är dessa som står för litteraturundervisningen, böckerna är enda vägen för "de andra fåren" att förstå bibeln eftersom endast "kvarlevan" har myndighet att tolka bibeln. — Det märkliga är dock att man har nödgats ändra sina lärosatser 148 gånger under 70 års tid. Detta för-

svarar man med orden i Ords. 4:18, där vi läser: "Den rättfärdiges stig är lik gryningens ljus som växer i klarhet, till dess att dagen når sin höjd" — Detta är som synes inget försvar, utan motsatsen. Dvs: vägen ändras inte, utan ljuset på den "växer i klarhet" — Jesus är ljuset och därför skall ingen gå vilse även om han hör till de fåkunniga. (Joh. 8:12 — Jes. 35:8.)

□ Vad säger bibeln om de 144000?

Först skall du läsa orden i Upp. 4:1. — Där står det att Johannes skulle skildra vad som skall ske "härefter" — Dvs: efter år 95/96 då uppenbarelse-boken skrevs. Endast detta vittnesbörd i sig självt rubbar Vaktornets "grundsten" — TY, hur kunde tecknandet av de 144000 börja år 33, då boken handlar om det som skall ske efter år 95/96? — Det är orimligt, det ser även du som inte vill se det. — Till detta kommer sedan att de 144000 tecknas med insegel under "det sjätte inseglets tid" — i omedelbar anslutning till Harmageddon. (se Upp. 6:12 — 7:1—4 — 8:1.) —

□ "De 144000 en förstlingskara"

Du läser om dem i Upp. 14:1—4, att de är friköpta från jorden till en "förstling" åt Gud och Lammet. — Detta har sin alldeles speciella betydelse, och sällskapet Vaktornet har helt förbigått detta faktum. — För att få bibelns svar på vad det egentligen handlar om, så får vi vända oss till det löfte som Gud gav Abraham i 1:a Mos. 15:5. — Du läser där: "Och han förde honom ut och sade: "skåda upp till himmelen och räkna stjärnorna om du kan räkna dem. Och han sade till honom: så skall din säd bli". — Abraham trodde det och det räknades honom till rättfärdighet. Tror det gör emellertid inte sällskapet Vaktornet — och det av följande skäl: Eftersom endast de som hör Kristus till är "Abrahams säd" (Gal. 3:29.) — och eftersom man har begränsat dessa till de 144000, så är det omöjligt att ta Guds ord till Abraham på allvar — och här måste det till

en "nödlösning". Guds ord till patriarken måste "ändras i sin innebörd" annars faller läran samman. — Resultatet finner vi i förklaringen som ges i boken "Utsagor i vilka Gud omöjligen kunde ljuda", sid. 201, 202. Den lyder: "ända till dess denna uppenbarelse givits (Johannes uppenbarelse) var det exakta antalet av Abrahams sanna säd "okänt för människor" liksom antalet stjärnor på himmelen och sandkornen på havets strand. — Tänk vad det är beklämmande att människor skall behöva "trasa sönder bibelordet" så här, för att överskylla och rädda inrotade ideer. — Vaktornet säger att Abrahams säd var "okänt till antalet" — medan Herren själv säger "TALRIK" såsom himmelens stjärnor. (1 Mos. 26:4.) — Och till detta kommer Guds försäkran. i Ps. 89:35 — "Vad mina läppar hava talat skall jag icke förändra". —

Vi går vidare med Guds löfte i minnet — Abraham födde Isak, och Isak födde Jakob. Denne Jakob tillskansade sig sin broder Esaus "förstfödsrätt" (1 Mos. kap. 27.) vilket medförde att han och det folk som senare blev uppkallat efter hans namn, fick den profetiska välsignelsen "för kommande tider" (Hebr. 11:20.) — Allt förstfött är helgat åt Herren säger skriften vidare. (2 Mos. 13:2 — 11:16 — 22:29 — 5 Mos. 15:19.) — Och av den anledningen kallas Israel "Guds förstfödde son" (2 Mosf. 4:22.) — och "Herrens heliga egendom" (Jer. 2:3.) — Denna "förstlingsrätt" förändras inte med det nya förbundets inträde trots att folket handlade trolöst under det gamla. — "Kan väl deras trolöshet göra Guds trofasthet om intet? Nej, bort det säger Paulus, Herrens apostel. (Rom. 3:3.) — Och i versen före säger han uttryckligen att de (judarna) har ett stort "företräde" på allt sätt, och först och främst det att de har blivit betrodda med Guds löftesord. — "Först" juden, sedan greken (hedningen) heter det. (Rom. 2:9, 10.) — Gud har icke förskjutit sitt folk som förut hade blivit känt av honom, försäkrar samma apostel ytterligare. (Rom. 11:1, 2. — jämf. 1 Sam. 12:22.)

forts. nästa nr.

synnerligen, naturligt, att kristna föräldrar, som ömmade för sina barns välfärd, under sådana förhållanden kom på den idén att genom dopet tillförsäkra de små pånyttfödelsens nåd. Då de kristna lärarna gick i spetsen med sådan undervisning, låg fältet öppet för villfarelsens fulla tillämpning. Man började här och var att döpa barnen i späda ålder och följdriktigt nog gav man dem på sina håll även nattvarden. Det ena som det andra har lika litet stöd i Bibeln och är i samma mån en följd av villfarelse.

Den urartning och förflackning, som började få insteg i församlingarna, väckte så småningom till liv en stark opposition hos sådana, som ivrade för församlingarnas bevarande i den apostoliska troheten till uppenbarelseord och avskildhet från världen. Stridens vågor började gå höga.

Kyrkolärare som Cyprianus och Augustinus utbildade så småningom tesen om kyrkan som frälsningsanstalt. Utanför kyrkan ingen frälsning. Kyrkan förvaltade däremot sakramenten som frälsningsmedel. I kyrkans händer ägde sakramenten en omedelbar och osviklig verkan. Läran om Jesu frälsningsverk trängdes i bakgrunden. **Det är kyrkan, som genom sakramenten meddelar nåden.**

Begjutningen antagen

År 253 uttalade sig 66 biskopar för barn-dopet under den ivrige barndopsentusiasmen Cyprianus påverkan.

År 1311 blev begjutning införd.

I Edinburgs Encyclopedia utgiven av Sir David Brewster, finner vi, hur den första lagen om bestänkning eller begjutning uppkom. Påven Stefanus II som blev driven från Rom år 753 av Astolphus, Lombardernas konung, flydde till Frankrike. Under sin vistelse där rådfrågades han av en del munkar, om huruvida nödfallsdop medels begjutning, kunde anses giltigt. Han svarade, att det så kunde. *Det begagnades dock endast i nödfall till år 1311, då en lagstiftande församling i ett råd hållet i Ravenna, förklarade att det var likgiltigt huruvida dopet förrättades genom nedsänkning, begjutning eller bestänkning.* Dock "först i det sextonde århundradet blev begjutning antagen som den romerska kyrkans allmänna bruk och vid samma tid började även begjutning och bestänkning att antagas i de Lutherska och reformerta församlingarna".

Johan Calvin utgav 1556 i Genève en handbok, vari han förklarade, att det var av ingen vikt, om den som döptes "neddoppades helt och hållet och om så är, vare sig det sker tre gånger eller en gång,

eller om han blott befuktas av vattnet som gjutes på honom. Han gick också så långt, att han utarbetade en särskild form för sakramentets meddelande, vari han säger: "Då skall dopförrättaren gjuta vatten på barnets huvud och säga: Jag döper dig, etc."

Återvändande skottska och engelska landsflyktiga teologer fastställde med Johan Knox som ledare, begjutning och bestänkingsbruket i Skottland och England år 1559.

En annan orsak var den, att fast än både Elisabet och Edvard VI voro båda döpta genom nedsänkning, var det dock tillåtet under Elisabets regering att bestänka eller begjuta barn och andra som ansågs för veka och klena, att tåla neddoppning, och så började först många pjunkiga fruntimmer, helst bland den förnåma klassen, och sedan så småningom den stora allmänheten att vinna prästens gunst till att låta sina barn räknas för svaga och klena att tåla nedsänkning. (Som vi se hade redan tidigare, seden att döpa spädbarn inkommit och den ena avvikelser från Guds ord leder till en annan.)

Politiskt erkännande

Sedan under Karl I:s regering (år 1643) sammankallades av parlamentet en synod (Westminster Assembly) för att avgöra frågor angående engelska kyrkans läror och styrelser. Denna synod utarbetade en trosbekännelse och även en föreskrift för offentligt gudstjänstbruk, vari de förklarade begjutning eller bestänkning ej blott lovlig utan tillräcklig och bekvämast. *Bland andra förändringar omskapades även dopfunten till dopskål.* (C. G. Hjelm säger: När kyrkan övergick till begjutningen lades fatet på funten. Ännu bättre se vi denna utveckling i vissa kyrkor i Italien, där man satt en dopfunt i dopbassängen och lagt ett fat på dopfunten. Där har jag med egna ögon sett huru denna utveckling försiggått.) "Denna lärda synod kunde ej komma ihåg att dopfunter hade brukats för dop av de första kristna långt före påvedömet början, och allt sedan kyrkor började byggas, men att bestänkning eller begjutning som allmänt dopsätt i verkligheten infördes först i Frankrike och sedan i andra påviska länder under påvedömet tid.

Den grekiska kyrkan har dock under alla tider fasthållit vid det ursprungliga sättet att döpa. Dr Wall säger: "Alla kristna folk som nu för tiden eller fordom ha underkastat sig påvens i Rom anseende, döpa sina barn vanligen genom begjutning eller bestänkning. Och fastän engelsmännen antog detta bruk först efter påvedömet förfall, så mottogo de det dock av sådana folk som hade begynt att utöva det under tiden av påvens välde. Men alla

andra kristna i världen, som icke hava erkänt påvens tillvällande makt, nedsänka enligt det ursprungliga sättet. Alla kristna i Asien, alla i Afrika och tredjedelen av desamma i Europa hör till det senare slaget".

Sanningskämpar

Sedan dess har naturligtvis förändringar skett. Olika kyrkosamfund har sänt sina missionärer till olika världsdelar och infört, på många platser det mot Guds ord stridande bruket av begjutning och bestänkning i dopets ställe. Man förväntar sig över att så många som säga sig vara protestanter dock så troget och ihärdigt håller fast vid, ja, även mot Gud och sanningen, strider för vad som endast är människors bud och läror, som härstammar från de sanna kristnas stora fiende och förföljare, påvedömet, den stora skökan som "är drucken av de heligas blod". Den har under sin tid dödat över 6 milj. sanna kristna. Vad bör för oss vara av större vikt, att hålla den falska församlingens seder och bruk eller Guds ord? Det har dock, Gud till ära, under alla tider funnits sanna Jesu lärjungar, efterföljare, som ej ha böjt sina huvuden under påvedömet välde, och vågat vägra att mottaga och lyda dess bud och läror. Sådana som stått för sanningen och gått emot strömmen, även när det har sett ut som om nästan alla skulle följa med den. De för sanningen kämpande sjä-larna ha uppträtt på stridsfältet under många namn.

Forts. nästa nr.

KAMPANJÅRET...

forts. fr. sid. 5

ungdomar som gått fram och att hon fått bedja med så många.

"Nu får ni väl fungera som fäder och mödrar, och ta med de här nyfärlsta ungdomarna till er församling?"

"Ja, kanske, nej, dvs, vi får ju inte påverka dem till att komma till vår kyrka. Men vi får ju ha personlig kontakt."

Det kan väl i alla fall inte vara naturligt och riktigt att ett förlossningsrum är utan både smärtop, glädjetårer, ja rent av saknar riktiga mödrar.

Det verkar onaturligt att ett halvt hundra församlingar med tiotusentals medlemmar och sympatisörer i världens rikaste nation skall behöva bistånd från USA för att genomföra en serie väckelsemöten. Det är en tvivelaktig fördelning av resurserna och ger anledning till en misstänksam fråga: Vad sysslar Göteborgs frikyrkofolk med när det inte är väckelsekampanj i landets största inomhusarena Scandinavium? Var håller folket till när de lokala församlingarna har sina vanliga sammankomster?

Brev från Norge

Här är en liten hälsning till Midnattsropet och till vännerna på Gamla Bro i Stockholm.

Jag är så glad för att jag fick tillfälle att vara med er på Stovner i Oslo förra söndagen. Det var just detta jag längtat efter. Jag kände igen den gamla maranatonen som var från den första tiden. Och jag kände att det var som regn på törstig jord för mitt hjärta.

Jag hade glädjen att vara er gäst på Gamla Bro i sommar. Dessvärre var det just den veckan ni hade Malmköpingskonferensen, så vi fick inte höra Arne Imsen den gången. Men några av de unga vännerna kom och hade möte i serveringen. Där kände vi att den helige

Ande var närvarande på ett underbart sätt, och vi blev överbevisade om att detta var ett verk av Gud.

Vi blev så glada då vi såg i tidningen att Imsen och ungdomar från Gamla Bro skulle komma till Stovner, så vi skulle få bekräftat det vi redan visste, att detta var fortsättningen av den äkta maranataväckelsen med det fulltoniga evangeliet. Och vi blev inte besvikna. Det var ett rent och oförfalskat evangelium som blev förkunnat med bevisning i ande och kraft. Arne Imsen svingade Andenssvärd med stor kraft och inspiration, och det var en smörjelse över sången och vittnesbörden som inte kan beskrivas. Ingen kunde förbli oberörd. Så fick vi då också

se själar på knä för att söka frälsning, och många fick uppleva förnyelse i sitt kristna liv.

Jag köpte skivan "Jesus kommer" av Arne Imsen, och den spelas varenda dag. Den är till välsignelse varje gång. Nu väntar vi på de nya skivorna som vi beställde, med upptagningar från malmköpingsmötena.

Till slut, tack för att ni kom. Och kom snart tillbaka. Vi tror på en ny väckelse över Norge och Sverige. Må Gud välsigna er alla och styrka er i er gärning.

Maranata — Du vår Herre kom!

*Hälsningar
Reida Kjærslud
Ski, Norge*

Midnattsropet 1977

■■■ Arbetet med tidningen Midnattsropet är en kedja som länkas ihop genom en rad osjälviska insatser. Från redigering och distribution, ut i det kanske viktigaste ledet — den direkta kontakten med läsarna. *Den arbetsgemenskapen måste vi vara rädda om!*

■■■ Tidningen Midnattsropet är unik på mer än ett sätt. Dels genom att alla dessa arbetsmoment utförs av människor utan krav på ekonomisk ersättning. Presstöd och ökade bidrag till tidskrifterna regnar i dessa dagar över både ideella och religiösa organ för att täcka produktionskostnaderna som fördubblats under loppet av ett par år. Men Midnattsropet har valt en annan väg. Frihet och oberoende på nytestamentlig grund har blivit mer än slagord och för oss som lever i ett alltmer komplicerat och totalitärt

samhälle har det blivit signaler till uppbrott och uttåg från allt som hindrar och hämmar och styr bort från målet.

— Vägen är smal men bär framåt. Och när det inte går längre hämtar Herren oss hem, sa en förkunnare nyligen.

Midnattsropet är även unik i sin hållning gentemot de enhetssträvanden som hotar att sudda ut de sista konturerna av sann och levande kristendom. Denna ställning gör att tidningen står fri att tycka och trycka det vi anser sant, riktigt och heligt. Och sanningen är alltid frigörande.

■■■ Senare delen av året som gått har präglats av omfattande omplaceringar och decentralisering. I och med församlingshemmet Johannelunds avveckling har stora och små grupper spridits över landet.

Det är en hälsosam utveckling, även om den varit tämligen påfrestande för tidningsproduktionen. En positiv följd av utflyttningarna är att vi fått så många fler dörrar ut till människorna med evangelium. Bokcaféer och försäljningsställen har också blivit nya kanaler för maranatabudskapet. Men fortfarande är den viktigaste länken i kedjan just d i n insats i direktkontakten med människorna. Ingenting får ersätta det personliga själavinnararbetet i vardagen.

■■■ Till sist hoppas vi på ett ökat utbyte när det gäller själva skrivandet. Vi vill inte ha någon skrivbordsprodukt. Eller hur? Bra! Då möts vi i spalterna. Vittna om Kristus i ditt liv och om arbetet på hemmafronten. Välkommen till en ny årgång med Midnattsropet.

För redaktionen Lars Andersson

Vi är bara en halv tidning utan dej!

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEM, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen

Stockholm 1977

Prenumerera

Bli kommissionär

*Tag hem 5- 15 eller 50
exemplar var 3:e vecka*

Betala när inbetalningskortet kommer.
Oförändrat pris 1977

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

☐ Är ny prenumerant

☐ Ja, jag vill bli kommissionär

Jag tar ex av Midnattsropet t.v.

Efternamn

Förnamn

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20-4.

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Sänd in kupongen till Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm 1. Eller ring 08/23 52 30. Tala med Viveca Jillker eller Britt Viklund.

MELLANÖSTERN OCH PROFETIAN

Bibelstudievecka kring

ISRAEL, FÖRSAMLINGEN OCH JESU TILLKOMMELSE

Bibelstudieledare: GUNNO ANDERSSON

Tid: 1—6 februari Lokal: Järntorgsgatan 7

Arrangör: Maranataförsamlingen i Örebro

Maranataförsamlingen i Örebro

Järntorgsg. 7, 703 61 Örebro

Tel. 019/12 24 24; 14 84 35

Ett ord på vägen 019/13 98 00 (Tele-svar.)

Postgiro 37 50 50-2

Väckelsefolkets levande sång och musik

MRL 2112 stereo (LP-skiva)
KB 112 stereo (kassett)

Sida A

- 1 Har du mod
att följa Jesus
- 2 Den glädje
som världen giver
- 3 Hans kärlek är gränslös
- 4 Vilken nåd så stor och rik
- 5 O, hur stort
att Jesus fann mig

Sida B

- 1 Där rosor aldrig dör
- 2 Helig, Helig
är änglaskarans sång
- 3 Du kan hälsa få
i Jesus, käre vän
- 4 Gyllene morgon
- 5 Det finns ett hjärta

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (2)

MRL 2111 stereo (LP-skiva)
KB III stereo (kassettband)

Sida A

- 1 Medan kärleken från
korset
- 2 Väntan snart är slut
- 3 Min själ den väntar
- 4 Välj nu välj Jesus
- 5 Har hjärtat frid med Gud

Sida B

- 1 Anden har sänt oss bud
- 2 Hör det rop som ljuder
- 3 Hör den röst som dig
kallar
- 4 Då förlät du mig/
Under ditt blod
- 5 Det var av nåde
- 6 Kristus lever

En live-inspelning från Maranataförsamlingarnas sommar-konferens i Malmköping.

Sänd mig mot postförskott

... st LP-skiva/or ... st kassett/er
... st LP-skiva/or ... st kassett/er

"Och jag skall stämma in i sången" à 34:—

"Anden har sänt oss bud" à 34:—

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr:

Tel: /

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08/23 52 30

Människo- fiskare

— Av Ulla Näsholm —

FÖLJ MIG . . . Så löd maningen från Jesus när han uppenbarade sig och började att kalla lärjungar. *Strax lämnade de* vad de hade för händer och stod upp och följde Jesus. Det är bibelns skildring av reaktionen på den kallelse Jesus gav dem.

Det var inte tid eller plats för diskussioner eller långa överläggningar. De hade inte vetskap om vad som väntade, visste inte riktigt innebörden av det som han erbjöd dem. Att göra dem till människofiskare. Men de allra flesta av lärjungarna var fiskare och därför anade de väl något om vad det skulle kunna betyda. Människofiskare.

MESSIAS HADE KOMMIT

Senare, när Jesus sände ut sina lärjungar på uppdrag i Israel så gav han dem vissa bestämda riktlinjer.

— Ta inte med två livklädnader, inga ränslor och inga penningar. Det lät väl ändå lite underligt. Ingenting av detta med sig på en lång resa. Predika och säg:

— Himmeleriket är nära!

— Boten sjuka, uppväcken döda, gören spetsiska rena, driven ut onda andar. I haven fått för intet; så givna ock för intet. (Joh. 10:8).

Uppdraget hade även en annan aspekt. De skulle dras inför domstolar . . .

Bara det borde väl ha avskräckt lärjungarna från att vilja ge sig ut. Men nej, de drog ut, glada över att få lämna bud-

skapet om att Messias hade kommit till sitt folk. Att deras agerande förmodligen ansågs som politisk uppvigling och dömdes därefter förskräckte dem inte . . .

De skulle bli gisslade i synagogorna. Det var Jesu egna ord. Han försökte inte att utmåla någon lätt väg för sina lärjungar eller få dem att mildra sina ord och sitt budskap så att det skulle kunna passa den tidens mest religiösa och fromma människor. Gisslade i synagogorna . . . Nog låter det ganska märkligt ändå. Vad var det för människor som där behandlade dem så grymt och omänskligt när de kom med ett bud från den levande Guden? De måste väl i alla fall ha varit människor utan tro på Gud eller på de utsagor han givit i sitt ord?!

Och förresten, vad skulle de göra i synagogorna. Så tänker förmodligen vi och är långt ifrån redo att acceptera de villkor som Jesus hade gett sina lärjungar.

Skulle det på något sätt vara lättare nu? Följ mig, var Jesu ord. Vägen är densamma nu.

JESUS VAR DÖD

— I skolen icke mena, att jag har kommit för att sända frid på jorden. Jag har icke kommit för att sända frid, utan svärd.

— Ja, jag har kommit för att uppväcka söndring, så att sonen sätter sig upp mot sin fader och dottern mot sin moder och sonhustrun mot sin svärmo-

der och envar får sitt eget husfolk till fiender.

— Den som älskar fader eller moder mer än mig, han är mig icke värdig och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig;

— och den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig, han är mig icke värdig. (Matt. 10:34—38).

Det var den väg de hade att gå. Men Gud var med dem och de var glada att de fick sprida detta budskap på Mästarens befallning.

Tiden gick och något fruktansvärt hände. Korset reste sin skugga framför dem och skräckslagna lämnade lärjungarna allt och flydde. Visst hade Jesus talat om korset och att han skulle lida och dö, men när verkligheten stod inpå dem var det som bortsoptat från deras medvetande. Jesus var död. Drömmen om Messiasriket försvann och där stod lärjungarna och visste inte riktigt vad de skulle ta sig till.

— Jag vill gå åstad och fiska, sa Petrus och de andra instämde. Det var ju åtminstone en sak som de kunde och förstod sig på.

Men de fick intet. De arbetade sig trötta med en sak som de var vana vid och visste hur de skulle göra, men ändå uteblev resultatet. *Men då stod Jesus där mitt ibland dem!* Han levde och uppenbarade sig för lärjungarna.

MÄNNISKOFISKARE

Åter mötte de uppdraget: Följ mig. Det var samma uppdrag, men visade sig nu ha en djupare innebörd.

— Föd mina lamm. Var en herde för mina får. Föd mina får.

Nu gällde det inte bara att vinna människor, utan att också kunna ta hand om dem.

— När du var yngre omgjordade du dig själv och gick vart du ville; men när du bliver gammal, skall du nödgas sträcka ut dina händer, och en annan skall föra dig dit du icke vill.

— Detta sade han för att giva till känna med hurudan död Petrus skulle förhärliga Gud. Och sedan han hade sagt detta, sade han till honom: FÖLJ MIG! (Joh. 21:18—19).

Det var fortfarande uppdraget. Att följa Jesus; vara människofiskare. Men nu hade de gjort en erfarenhet av korset, bokstavligen upplevt hur deras förhoppningar och planer grusats och åter igen mött Jesus. Nu på ett för lärjungarna nytt sätt. De hade mött honom som den levande, uppståndne Frälsaren. Uppdraget förnyades. Och utvidgades.

Fortfarande gäller för Jesu lärjungar att FÖLJA HONOM. Till samma pris och med samma konsekvenser som för de första lärjungarna.